Влада - Радам !

Голос України

Ґазета Верховної Ради України

№ 110 (860) ♦ Вівторок, 14 червня 1994 року ♦ Ціна договірна

Святкувати, то по-татарськи

11—12 червня у Києві відбувся І Всеукраїнський конгрес татар, у якому взяли участь татарські регіональні культурні об'єднання, фонди, асоціація з Києва, Львова, Харкова, Сімферополя і Севастополя, а також делегації з Казані та з Набережних Челнів.

Кияни отримали рідкісну можливість стати свідками святкування національного татарського свята сабантуй, що припадає на червень, і змагань з національної боротьби, які відбулися на стадіоні «Спартак». Учасникам же конгресу довелося добре попрацювати: 11 червня відбулося засідання всіх регіональних об'єднань, де заснували асоціацію татар України, яку очолили Р. Нізамієв, Ш. Баширов, М. Сафаров. І вже 12 червня на установчому конгресі, що відбувся в Українському домі, новостворену асоціацію прийняли до Всесвітнього конгресу татар.

До речі, І Всеукраїнський конгрес татар привітали О. Єлаєв — начальник відділу національно- культурного розвитку Міністерства у справах національностей і міграції, С. Джемілєв — муфтій духовного управління Криму та С. Таїров — представник Кримськотатарського культурного товариства у Києві, зареєстрованого знову ж таки 11 червня.

Проект договору готовий

Делегація кримського парламенту в п'ятницю ввечері передала українській стороні проект договору між Україною і Кримом. Переговори представників сторін у рамках міжпарламентської україно-кримської робочої групи завершилися в Сімферополі.

Як повідомив агентство «Інтерфакс—Україна» керівник кримської делегації, представник парламентської комісії із законодавства та законності Сергій Нікулін, цей проект складається з трьох частин: повноважень, що їх Крим делегує Україні; повноважень, що їх Україна може делегувати Криму; спільних повноважень. Він не конкретизував у той же час змісту цих частин.

За словами С. Нікуліна, під час чергового раунду переговорів «сторони навіть не намагалися розглядати ті статті Конституції Криму, які не влаштовували Україну». Кримська делегація, сказав він, прямо й недвозначно заявила: перегляду Конституції Криму не буде.

Робоча група вважає: завершено лише перший етап, і наполягає на тому, щоб продовжити роботу.

Продиктовано в номер

У Президії Верховної Ради України

10 червня відбулося засідання Президії Верховної Ради України, на якому розглянуто ряд питань, зокрема організації роботи Верховної Ради на наступному тижні.

З врахуванням обговорення, Президія схвалила орієнтовний перелік питань для розгляду на пленарних засіданнях.

Розглянуто інші питання державного життя республіки.

Засідання Президії вів Голова Верховної Ради України О. Мороз.

Прес-центр Верховної Ради України.

Духовність — мир і злагода

Релігійне життя в Україні розвивається, і це добра ознака. Злагода у вирішенні будь-яких міжконфесійних питань служить мирові й спокою в державі, у кожній хаті. Проблеми релігійного життя — у центрі діяльності владних структур. Не залишає поза увагою ці питання й Президент України Леонід Кравчук. Про це йшлося на його зустрічі з представниками найбільших церков та релігійних організацій України. Нині в нашій державі зареєстровано 67 релігійних конфесій, організацій, течій. Щоб їх діяльність справді служила відродженню духовності людини, мирній атмосфері в суспільстві, необхідно дотримуватися Закону «Про свободу совісті й релігійні організації», чинного законодавства. Леонід Макарович зазначив також, що поліпшенню міжконфесійних стосунків служитиме державне сприяння в культурній, благодійній, миротворчій діяльності церковних громад. Деякі представники місцевої влади, однак, іще не розуміють, що всі конфесії рівні перед законом. На його думку, церква має бути відокремлена від держави.

Під час зустрічі висловлювалися пропозиції щодо чистоти канонічних основ у релігійному середовищі. Наголошувалося також, що українська земля — не місіонерська територія, куди можуть беззастережно прибувати сумнівні проповідники. Говорилося також, що оподаткування церковних надходжень, митний збір на гуманітарні надходження церквам здійснюються необгрунтовано. Було висловлено також пропозицію про необхідність створення консультативного комітету з релігійних питань.

Послання главі парламенту

Президент німецького бундестагу Ріта Зюсмут надіслала послання Голові Верховної Ради України Олександру Морозу.

Від імені бундестагу ФРН вона передала сердечні поздоровлення з нагоди обрання О.Мороза Головою Верховної Ради.

«Німецький бундестаг, — зазначається в посланні, — з великою увагою і зацікавленістю спостерігав за виборами і початком роботи нового українського парламенту. З метою поглиблення відносин і взаємних контактів між нашими двома парламентами я запрошую Вас здійснити офіційний візит до Федеративної Республіки Німеччини. Буду рада вітати Вас в Бонні разом з делегацією Верховної Ради в зручний для Вас час», — говориться в листі Р.Зюсмут.

Президент бундестагу побажала Голові Верховної Ради України та його заступникам успішної діяльності на їх високих і відповідальних посадах.

Налагоджується співпраця аграріїв двох країн

10 червня Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко прийняв провідних фахівців Агробанку Греції професора Георгаса Бугіукоса та економіста Стеллу Беверату-Крусталлакі, а також представника «Євросервіс Консалтинг» Нікоса Петропулоса, зустріч відбулася з ініціативи агентства міжнародного співробітництва та інвестицій при Кабінеті Міністрів України.

Під час розмови її учасники обмінялись думками щодо нових можливостей греко-українського співробітництва, зокрема у справі фінансування сільськогосподарських проектів. О. Ткаченко висловив сподівання, що грецька сторона докладатиме активних зусиль для налагодження ділових зв'язків з нашою країною в агропромисловому виробництві. Україна відкрита для найширшого інвестування в економіку і її закони сповна гарантують захист інтересів зарубіжних партнерів, підкреслив перший заступник Голови Верховної Ради.

Розмова пройшла в атмосфері обопільної зацікавленості в розвитку співпраці аграріїв двох країн.

Прес-центр Верховної Ради України.

Дипломатія у дії

Опублікуванням спільного комюніке завершилася сесія Ради Північноатлантичного співробітництва (РПАС) у Стамбулі. Міністри закордонних справ країн—членів НАТО і держав, що раніше входили до Варшавського Договору, наголошується в документі, продовжили консультацію щодо «регіональних конфліктів і напруженості, яка позначається на безпеці» у цьому регіоні світу. Учасники сесії, зокрема, висловили серйозну занепокоєність останніми подіями в Криму. Міністри підтвердили свою позицію, яка передбачає розв'язання проблеми згідно з Конституцією України за збереження її територіальної цілісності. На засіданні РПАС виступив керівник української делегації А.Зленко. Він також провів серію двосторонніх зустрічей з главами зовнішньополітичних відомств ряду країн та ознайомив їх зі становищем в Україні, ходом передвиборної кампанії та позицією нашої держави щодо розв'язання проблем Криму і Чорноморського флоту.

Олександр МОРОЗ: «Я ВІДСТОЮЮ ЗАХИСТ СОЦІАЛЬНИХ ЗАВОЮВАНЬ»

11 червня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз провів зустріч із журналістами як кандидат у Президенти України. Втім, перед тим, як відповісти на запитання журналістів, Голова Верховної Ради України поінформував про наступні кроки в роботі парламенту. Зокрема, йдеться про внесення змін і доповнень до Закону про місцеві Ради і місцеве самоврядування, щоб визначити рівні підпорядкування голів Рад, а також необхідність уточнити процедуру виборів, підрахунку голосів для визначення переможця.

Подальшу роботу парламенту планується зосередити на економічних проблемах. Буде заслухано доповідь Кабінету міністрів щодо нинішньої ситуації, щоб підвести риску і водночас визначити старт для нової влади. Олександр Мороз має намір виступити з доповіддю з проблем стабілізації економічної ситуації, визначити в парламенті основні напрями дій. А вже після цього Президент України Леонід Кравчук внесе на затвердження Верховною Радою кандидатуру Прем'єр-міністра, який міг би підтвердити все те, що визначить ВР, планом дій. Все це робиться для того, зазначив О.Мороз, щоб і законодавчий і виконавчі органи несли відповідальність, щоб дії Верховної Ради та Кабінету міністрів були узгодженими. Олександр Мороз висловився також за посилення функцій і розширення повноважень Кабінету міністрів.

Зрозуміло, були каверзні питання і такі ж дотепні відповіді. Ось квінтесенція. Читайте і оцінюйте.

— Якщо Кабінет міністрів і Прем'єра наділити ширшими, ніж нині, виконавчими повноваженнями, то це означає — урізати їх у Президента. Які ж функції, на ваш погляд, повинен мати глава держави?

— Він повинен представляти Україну, щоб вона не втратила свій імідж у світовому співтоваристві, у питаннях щодо ядерної зброї, торговельних відносинах, як учасниця міжнародних організацій. Президент має захищати портрет України. Щодо внутрішніх справ, то Президентові не під силу зосереджуватися на виконавчих функціях. Їх він має передати Кабінетові міністрів. Але Президент повинен бути гарантом Конституції, не допускати її порушень.

— Нині висловлюється думка про недоцільність формування уряду до обрання Президента. Як ви до цього ставитися?

— А йдеться не про формування уряду, а про затвердження Прем'єр-міністра. Ніхто не впевнений, що буде обрано Президента.

— Але ж є конституційне положення — що новий Президент представляє кандидатуру Прем'єра.

— Ні. У Конституції записано, що Президент представляє Прем'єра. І якщо його затвердить Верховна Рада через три дні, то вона затвердить його і через три тижні.

— Ви мало агітуєте за себе. Може, вам потрібно більше бувати в трудових колективах? Чи для вас просто важливо брати участь у президентській кампанії?

— Моїм головним завданням було розпочати роботу Верховної Ради. І, будучи в лікарні, я, зрештою, активно агітував за себе медперсонал. А взагалі можна сказати так: «Я не прошу голосувати за мене, а за того, кому ви вірите. Я не прагну влади, але маю на меті стати Президентом». А зустрічі в колективах будуть.

— Ходять розмови, що ви, якщо не станете Президентом, почнете боротьбу проти інституту Президента. Чи так це?

— Ні. Головне — знайти в суспільстві оптимальне співвідношення повноважень і функцій гілок влади. У Німеччині, зокрема, це все зроблено, я б сказав, інтелігентно. Я б хотів, щоб у нас теж все було визначено оптимально, щоб у прихильників принципу поділу влади чуби дибом не ставали...

— Як ви думаєте, на якій посаді ви органічніше себе почували б — Голови Верховної Ради чи Президента?

— Не можу сказати, в якій ролі краще: Головою я зовсім недавно, а Президентом ще не працював. Тож на це питання відповім вам потім.

— Президент України Леонід Кравчук говорив, що проводитиме консультації щодо кандидатури Прем'єр-міністра. Чи було це і чи визначено кандидатури?

— Так. Л.Кравчук був на засіданні Президії Верховної Ради. Обговорювалося шість прізвищ. Зійшлися на двох. Але оскільки їх має називати Президент, то й цього робити не буду.

— Чи вважаєте ви за необхідне, щоб кандидат на посаду Президента подавав декларацію про доходи?

— Звичайно, це норма закону, і я її реалізував. Щоправда, моя декларація нікого не вразила.

— Якщо не секрет, яка у вас зарплата?

— Я її ще не одержав, але вона десь 2–2,5 мільйона.

— Президент Кравчук сказав недавно, що не бачить в Україні погано одягнутих людей або голодуючих...

— Тут нічого дивного немає, якщо людина перебуває серед добре одягнутих і ситих.

А от в моєму будинку мешкає актриса театру. Пенсії їй не вистачає звести кінці з кінцями. Я допомагаю їй тим, що вирощую на своїй дачній ділянці. Незручно їй одержувати таку допомогу, незручно й мені, що так треба допомагати.

— Якщо у другий тур виборів Президента вийдуть Кравчук і Кучма, за кого ви голосуватимете?

— Про це скажу після 26 червня, коли вони вийдуть у другий тур.

— Який, на ваш погляд, буде результат довиборів народних депутатів України 24 липня у 112 округах?

— Думаю, що збережеться нинішня пропорція сил у Верховній Раді. Однак не всюди буде обрано депутатів. Візьмемо, мабуть, із тих виборів чоловік 60–70.

— У вас четверо онуків. Ви вже збудували, скажімо, для них дачу?

— Соромно за те, що нічого такого для них не зробив. Пам'ятаю, коли вивозив з ділянки пирій тачкою, говорив: соціалізм можна побудувати всім разом, а дачу тільки індивідуально.

— До 1 липня депутати мають оформити свої трудові відносини з Верховною Радою. Як вони забезпечуватимуться, чи буде підвищена їм зарплата?

— Дешеві депутати можуть дорого обійтися державі. Їхня нинішня зарплата 1,3–1,5 мільйона. А треба врахувати, що житла для них у Києві немає, вони мешкають у готелях. Родини живуть окремо — значить, це додаткові витрати. Мабуть, зважаючи на все це, депутатам буде підвищена зарплата. Але ми все опублікуємо, щоб не було домислів. Треба взагалі приводити ціни у відповідність із зарплатами, бо штучно стримувана інфляція все ж таки колись вибухне.

— Кажуть, що в парламенті вже готується законопроект про позбавлення депутатів недоторканності, імунітету.

— Відповідно до Закону про статус депутата він є недоторканною особою. Але якщо депутат порушує закон, то має відповідати за це не як депутат, а як громадянин. Усі громадяни рівні перед законом.

— Чи потрібна вам своя команда, за яким принципом ви її добираєте?

— Команда потрібна, а принцип — уміння об'єктивно оцінювати процеси. З досвіду керівника Соціалістичної партії, де у нас є різні люди, дуже різні, і де я, мабуть, втратив більше здоров'я, ніж на будь-якій іншій роботі, знаю, що для мене важливі не розбіжності у поглядах, а справи.

— Чи не доцільніше було б обрати Президента парламентом?

— Ці вибори мають відбуватися за існуючим законодавством. А взагалі думаю, що Президента було б краще обирати не прямим голосуванням, а органом — скажімо, з'їздом Рад усіх рівнів, який мав би вищий рівень легітимності. З'їзд Рад усіх рівнів міг би й ухвалювати поправки до Конституції, а не парламент. Тоді Конституція була б захищена. І взагалі треба спочатку приймати поправку до Конституції, а потім відповідний закон, а не навпаки, як було раніше.

— Як ви вважаєте, чи повинна держава допомагати пресі, яка нині перебуває в дуже скрутному становищі?

— Наступ на пресу почався ще у 1986 році в межах Союзу і за інерцією триває нині. А захищати треба читача, щоб передплата потрібного йому видання не руйнувала сімейний бюджет. Багато хто нині не передплачує нічого — бо не дозволяє зарплата. Вважаю, що дотувати треба не видання, а Міністерство зв'язку, тоді всі видання будуть у рівних умовах перед читачем.

— Які періодичні видання вам подобаються?

— Ті, які можу читати без окулярів. А якщо серйозно, то всі, різні речі в різних газетах. Є газети, в яких я знаю що там написано. І це нецікаво. Переглядаю приблизно 15 видань, нині здебільшого про політику, про владу, огляди, коментарі.

— Читали останні публікації про Кравчука?

— Про Кравчука? Про нього я знаю більше, ніж автори тих публікацій. Не читаю. Ось мені Рада Гаврилівна, дружина Щербицького, подарувала і підписала книжку про нього. Я почав її читати і зрозумів, що автор подає передусім себе на базі Щербицького. Відклав її. Може, колись почитаю.

— Ви якось сказали, що у парламенті на вас не тисне ніяка політична сила. А якщо тиснутиме, як ви реагуватимете?

— Адекватно. Я розумію, про що ви говорите: мовляв, комуністи на мене тиснуть, як хочуть. Тиснуть й інші. Взагалі, в парламенті немає більшості і я зроблю все, щоб вона не сформувалася. Я вважаю своїм завданням усіх консолідувати.

— Ви звикли одноосібно приймати рішення чи поштовхом є колегіальна думка?

— По-різному буває. Якщо я бачу що чиясь пропозиція розумніша, я її підтримую. Але все ж таки прогресивне рішення, як правило, більшість не сприймає. У всякому разі одразу. Тоді треба переконувати. Мені закидають, що я у своїй програмі, скажімо, маю небезпечні наміри. Критикують мої позиції. А коли я питаю, про які конкретно йдеться, — не можуть назвати, не читали. А кажуть, що я ворог України, держави, народу. Ці ярлики безпідставні. Я відстоюю захист соціальних завоювань, які були в нас: гарантія прав на працю, освіту, охорону здоров'я, надбання культури. Історію не треба переінакшувати, від цього користі не буде. Ось святкували 50-річчя відкриття другого фронту, забули навіть учасників антигітлерівської коаліції запросити. І трактують події вже інакше. А підстав таких немає.

— Чи збираєтеся ви до Криму?

— Так. Але перед тим маю намір зробити деякі напрацювання. Втім, кримська проблема не така вже гостра, як її подають деякі засоби масової інформації. Щодо Криму, то головне — щоб там не були задіяні силові структури. Проблеми треба розв'язувати політично.

Записала
Світлана ПИСАРЕНКО.

«Найвища моя мораль — берегти, як святиню, державу»

Так виклав своє кредо щодо політики і моралі Президент України Л.Кравчук на зустрічах із львів'янами

Серед сотень запитань, які сипалися цього дня до Президента на вулицях і площах, в інститутській аудиторії і в театрі, було й таке: «Чим відрізняється Леонід Кравчук 1991 року і 1994-го?» Президент відповів лаконічно: «Ви мене бачили в 1991 році і ось бачите зараз. Тож самі й порівнюйте».

А мені пригадався той самий 1991 рік, коли Леонід Макарович у ранзі кандидата в Президенти приїхав тоді до Львова. Старовинне місто першого дня зустріло кандидата якщо не вороже, то стримано. Хоч і невеликі, але все-таки стояли тоді пікети біля обласної управи, хоч поодинокі, а все ж лунали недобрі вигуки з колон демонстрантів на адресу гостя. Другого дня після кількох зустрічей з людьми місто Лева сприймало гостя уже з цікавістю. А проводжав Львів кандидата в Президенти вщерть загаченими людськими потоками вулицями і скандуванням: «Слава Кравчуку!»

Цього року Леонідові Макаровичу не треба було завойовувати місто. Воно прийняло Президента і водночас кандидата в Президенти України однозначно: з глибокою шаною і готовністю підтримати його на новому етапі політичного життя.

Уже вранці, після прильоту з Києва Л.Кравчук зустрівся з представниками місцевої влади, вченими-економістами, керівниками підприємств. Представник Президента України на Львівщині Степан Давимука чітко окреслив тему розмови: економіка України та області, шляхи виходу з кризи. Він же зробив, як завжди, точний аналіз економічного стану краю, оприлюднив стратегічні напрямки у розвитку регіону й регіональної влади.

Л.Кравчук після виступів наукової та господарської еліти області підбив підсумок розмови такою фразою:

— Як би важко нам не було, але все-таки перші паростки поліпшення економіки проглядаються. Це видно і в металургії, і в машинобудуванні — хоча б на прикладі вашого автобусного заводу, і в інших галузях. Ми ведемо реконструкцію підприємств на основі новітніх технологій, розбудовуємо свою власну медичну промисловість, почали виробництво речовин для захисту рослин. Все це дасть свої плоди, відіб'ється на результатах праці і житті людей. Головне — що люди працюють, шукають і знаходять. Вони дбають про державу, прагнуть підтримати такі дії, які ведуть до налагодження економічних механізмів.

Розвиваючи тезу державності, Президент сказав: «Україна і досі не має своєї нової Конституції». І з гіркою іронією додав: «Оце є підсумок величезної законотворчої та законодавчої роботи старої Верховної Ради».

З жалем констатував Л.Кравчук і той факт, що ми йдемо до виборів, не маючи визначених повноважень владних структур. Він висловив таку думку: якщо народ вибере Президента за нинішніми законами, тобто як главу держави і виконавчої влади, цим самим він проголосує за президентсько-парламентську форму правління в нашій країні.

Своєрідним продовженням теми розбудови держави, тільки вже у загальноміському вимірі, були торжества, присвячені відкриттю у Львові пам'ятника видатному вченому, першому Президентові України М.Грушевському, в яких узяв участь Л.Кравчук.

А потім Леонід Макарович був гостем заньківчанського вечора, що відбувся у Львівському державному академічному українському драматичному театрі ім.М.Заньковецької. Протягом двох годин Президент України відповідав на запитання представників громадськості старовинного міста.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Життя Рад: вибори 26 червня

СИЛА ВЛАДИ — В АВТОРИТЕТІ

У загалом тихій і спокійній передвиборчій кампанії на Чернігівщині стався, на наш погляд, досить цікавий випадок: слухач інституту державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів Володимир Бичек відмовився від подальшої боротьби за відповідальну посаду голови міської Ради Чернігова... на знак протесту проти чинного законодавства про вибори. Він вважає, що виборча кампанія-94 за законом, який суперечить Конституції, погіршить управління територіями, унеможливить проведення єдиної державної політики, створить грунт для сепаратизму, призведе в цілому до руйнування виконавчої влади в державі. Можна в чомусь погоджуватися чи не погоджуватися з протестантом, але факт залишається фактом: сьогодні, як ніколи, майбутні вибори не сприймаються на Чернігівщині однозначно. Тим більше, це питання нині активно обговорюється, воно стало приводом для політичних дискусій. Багатьох хвилює найголовніше: за яку владу незабаром віддамо голоси — дієздатну чи знову формальну, які функції до того ж вона виконуватиме?

Так, зокрема, учасники мітингу, який відбувся 4 червня на Красній площі Чернігова з ініціативи місцевої асоціації правників, вважають, що все зло — у старих номенклатурно-корумпованих кадрах, які неодмінно треба змінити. Лише нові люди, на їх думку, зможуть виконати головний девіз мітингувальників: «Диктатура закону — запорука демократії, порядку, добробуту».

6 червня відбулася прес-конференція кандидатів у депутати від регіонального блоку реформ «Вибір Чернігівщини». Претендента на посаду голови обласної Ради Олександра Старобинського, його однодумців, як стало зрозуміло з їхніх виступів, найбільше хвилює статус найвищої службової особи регіону, її повноваження. «Вибір Чернігівщини» готовий як узяти на себе важку ношу забезпечення пенсіонерів, інвалідів солідними пенсіями, а працюючих — ефективною роботою, так і почати не експерименти, а реформи. Кандидати в депутати до місцевих Рад не впевнені лише в одному.

— Якщо позиція центру щодо повноважень голови Ради і самої Ради залишиться незмінною, — зауважив директор швейної фабрики «Сіверянка» Олександр Лавренюк, — то команда Старобинського у разі перемоги нічого не зможе зробити.

Побоювання ці не безпідставні. Адже нинішній голова обласної Ради Олександр Лисенко, по суті, через згадану невизначеність повноважень керівника облради, всілякі законодавчі їх обмеження вирішив не брати участі у боротьбі за посаду, яку обіймає. Звітуючи перед виборцями, він чесно визнав, що в таких умовах мимоволі став одним з безпосередніх винуватців плачевних результатів господарювання. Представник Президента України в області Валентин Мельничук теж невдоволений тим, що не зміг сповна використати свої можливості як керівник виконавчої влади. Які тому причини? Цікаво було почути його думки як практика.

— Ми говоримо, — сказав він, — про необхідність сильної виконавчої влади. Та ось парадокс: за 2 роки і 2 місяці роботи на відповідальній посаді я не пам'ятаю, щоб вищестоящий центр нам у чомусь суттєво допоміг або суворо спитав. Регіони, по суті, були кинуті напризволяще. Глав облдміністрацій перетворили на завзятих прохачів Києва. А там ти нікому не потрібний зі своїми місцевими проблемами. Колись перший секретар обкому КПУ щодня звітував верхам, чому на 100—200 грамів знизились надої молока в області, суворо відповідав за прорахунки. Я, звичайно, проти такої адміністративної практики. Але ж сьогодні, складається враження, центральну виконавчу владу абсолютно ніщо не хвилює.

На думку глави облдміністрації, Верховній Раді потрібно ретельно і виважено продумати механізм взаємозв'язку центру і нижчих виконавчих структур.

— Це добре, що голів Рад обиратиме все населення, — зазначив він. — Але здобутий подібним чином кредит довір'я — не незалежність від центру. Як на мене, відповідальність голів виконавчої влади на місцях перед вищими органами влади посилиться, якщо у разі тих чи інших порушень чинного законодавства, ігнорування Конституції України їх заслуховуватимуть на сесіях Рад вищого рівня. Скажімо, сесія обласної Ради може усунути від виконання службових обов'язків за поданням голови облради голову райради, який дискредитує державну владу, не вміє організувати як слід справу. Так само голову облради за поданням Президента може заслухати сесія Верховної Ради.

Важлива і така деталь. Про неї довідався від глави Менської райадміністрації Віктора Олійниченка.

— Мені хотілося б, — сказав він, — щоб законодавці врахували й те, що найвища службова особа у районі забезпечує виконання тих чи інших державних завдань переважно своїм авторитетом. Бо важелів впливу на керівників виробництва, особливо державних підприємств, обмаль. А це призводить до того, що деякі з них зловживають службовим становищем, діють безвідповідально, на шкоду державі.

Як бачимо, слушних і наболілих думок велике розмаїття: на місцях багато хто, як мовиться, на власній шкірі відчув розпливчастість, багатозначність положень законів, які наробили чимало лиха Україні, призвели до небажаних економічних наслідків. Тим часом насторожує не тільки це, а й інша невтішна реальність.

— У нашому селі всі, кому пропонували, відмовились бути кандидатами в депутати райради, — поділився наболілим голова Дягівської сільської Ради Михайло Коньок. — Ніхто не хоче відстоювати інтереси селян у райцентрі. Всі збайдужіли. Та зрозуміти «відмовників» можна: зрештою, депутатська робота обтяжлива, вона нічим не заохочується.

Як я довідався в облраді, на 500 місць у районні Ради претендують 678 кандидатів. Серед них в основному керівники — здебільшого голови сільгосппідприємств, голови сільвиконкомів і т.п. У сільські ж Ради люди вибиратимуть узагалі переважно без альтернативи — на 7421 депутатське місце 7651 кандидат-претендент. Все це виразно говорить про те, що авторитет Рад районного, сільського — базового — рівня помітно упав в очах населення. Тому й не спостерігається в області великої боротьби за здобуття у них депутатських мандатів. А такий стан, безперечно, знову негативно вплине на дієвість депутатського корпусу: безальтернативні вибори і легка перемога на своїй виборчій дільниці явно не сприятиме активній роботі народних обранців в округах, не вробить у них почуття відповідальності за виявлене довір'я. Біди нинішніх Рад, які частенько по кілька разів не можуть провести сесію через відсутність кворуму, триватимуть. Як тоді працюватимуть щойно обрані голови Рад, котрі переможуть у нелегкій боротьбі (у багатьох районах Придесення в це крісло мітять по 4—5 кандидатів!)? Чи не зіткнуться вони, активні, небайдужі, авторитетні з елементарною пасивністю, інертністю депутатів? Яких плодів чекати від такої співпраці?

Я розумію, що життя ставить чимало важких запитань. Але на них треба шукати відповіді.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Зробіть ковбасу дешевшою, я перший буду аплодуватиму...

Під час зустрічі з журналістами, присвяченої результатам поїздки по 8 областях України у рамках передвиборчої кампанії, Іван Плющ говорив в основному про економіку. Але під своїм кутом. «За два останні роки я мало їздив по території, — сказав Іван Степанович, — і це — найбільша помилка... Якщо ми втратимо трудові колективи за такої державницької політики — можна зливати воду...»

У Донецьку Іван Плющ зустрічався з шахтарями. Йому розповіли про те, що прогресивну технологію видобутку вугілля з тонких пластів тут розробили ще 40 років тому. «Наступного року її буде втілено. Це те, чого не зробили два останні кабінети», — сказав він журналістам.

У Миколаєві та Херсоні кандидат у Президенти зустрічався з суднобудівниками. І якщо у Миколаєві майже безболісно перейшли на мирну продукцію /будували авіаносці крейсери, тепер будують танкери/, то у Херсоні справи гірші. Висновків Іван Плющ з цього не робив, але навів ряд причин, що заважають працювати.

Зустрівся Іван Степанович і з працівниками винрадгоспу під Каховкою. «Не будемо ми закривати виробництво, хоча завод побудований ще за часів НЕПу. Бо хоча на останніх прийомах взяли моду виставляти імпортну горілку, а я, як цінитель — підкреслюю, не любитель — вважаю, що наш самогон — не гірший».

Проблему Криму Іван Плющ бачить просто: «Не завжди треба питати, чого хоче кримський парламент, а чого — ні». Що стосується флоту — «не можна ділити бухти, як це сьогодні роблять. У противному випадку давайте ділити всі бухти колишнього Союзу. І тоді чому б Україні не мати хоча б маленьку бухточку в Калінінграді?»

Одна журналістка, констатувавши перемогу на парламентських виборах лівих, запитала у Івана Плюща: «Про вас ходить анекдот: Мороза обрали Плющем — отже, все стане дешевшим?» Іван Степанович відповів: «Якщо Мороз зробить ковбасу дешевшою, я перший йому аплодуватиму...»

Костянтин ПАРИШКУРА.

В. ЛАНОВИЙ: ринок — не мафіонізація всієї країни

Кандидат у Президенти В. Лановий побував на кількох підприємствах, зокрема, шахті ім. В.І. Леніна, зустрівся з жителями Кривого Рогу, представниками місцевих громадських організацій, партій і профспілок.

«Хтось спекулює на природному бажанні наших громадян бути багатими, соціально захищеними і під вивіскою «ринкові перетворення» форсує процес мафіонізації всієї країни», — заявив на своїй передвиборній зустрічі з представниками громадських організацій Кіровоградщини Володимир Лановий. На міністерських постах він бачить В. Черняка, В. Пинзеника, С. Головатого, Г. Омельченка...

Валерій Бабич не знає поразок

Тріумфальним назвали перебування на Харківщині кандидата у Президенти України Валерія Бабича журналісти Слобожанщини. Вже першого дня прямий телефір, у якому Валерій Бабич спілкувався з виборцями Харківської та сусідніх областей, на прохання телеглядачів було за часом продовжено удвічі.

Як підкреслив Валерій Бабич, кандидатом у Президенти України він став лише з єдиною метою — щоб вивести економіку України з нестерпної ситуації дикого ринку, в яку її дедалі більше заганяють непродумані рішення, укази і постанови непрофесійних керівників великої і потенційно багатої держави.

Микола КОСИЙ.

Хто є хто

КРАЇНУ НАГОДУЮТЬ КОЛГОСПИ, ЯКЩО...

Сьогоднішній наш співрозмовник — голова Комісії з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села Анатолій Степанович Даниленко. Йому сорок один рік. Закінчив Білоцерківський сільськогосподарський інститут (за фахом — ветлікар), згодом — Уманський педінститут. Працював головним ветлікарем колгоспу імені Щорса, головою колгоспу імені Куйбишева, імені Бузницького. Три роки тому на прохання односельців очолив колгосп імені Щорса (с.Карапиші Миронівського району на Київщині).

— Анатолію Степановичу, а для чого було залишати господарство імені Бузницького? Колектив цей, як кажуть, гримів на всю державу. Там усе було відпрацьовано, господарство — у райцентрі, слава про вас як про керівника линула далеко за межі області.

— Хіба ж можна таке гріховне запитання ставити, коли мова йде про малу батьківщину — село, де народився, виріс, де живу. У Миронівці, справді, було легше працювати, я розумів людей, люди — мене. Але коли покликали земляки, не втримався. Хотілося, щоб і господарство, і село моє рідне також стали заможними, щоб селяни жили добре. Сьогодні господарство імені Щорса нічим не поступається господарству імені Бузницького.

— Ви були народним депутатом СРСР. Розкажіть про свою діяльність у тому парламенті.

— Разом з групою аграрників-депутатів працював у Раді колгоспів. Розробили ряд законів і внесли їх на Верховну Раду.

— Хто такий сьогодні голова колгоспу: представник колективу в районі чи представник владних структур на селі?

— Насамперед це — безправна, незахищена людина. Він може пропрацювати кілька років, а якщо комусь не догодить, то його вмить звільнять з посади. Особливо це практикувалося раніше. Та й тепер наші владні структури полюбляють за звичкою смикати за віжки, натискувати важелі, домагаючись виконання держзамовлення, держконтракту. Щоправда, без будь-яких гарантій того, що забезпечили б виконання цих замовлень.

Кажуть, що, затиснуті лещатами дефіциту, неплатежів вони весь час ідуть на порушення законів. Я сказав би інакше: а може то закони спрямовані на те, щоб господарство не розкріпачилося, щоб керівника тримати загнузданим.

— Як ви ставитеся до фермерства і чи є фермери у вашому селі?

— У Карапишах три фермери. Не скажу, що вони знімають зірки з неба і що в них кращі врожаї, ніж у колгоспі. Вони стають на ноги і тому треба їм допомагати. Але однозначно: країну нагодують колгоспи. За умови, якщо держава провадитиме розумну політику щодо села і агропромислового комплексу

— У чому вона має полягати?

— У чіткому контролі за виконанням усіх законів. Я, наприклад, зрадів, коли на світ з'явився Закон про пріоритетний розвиток села. Але він так і залишився добрими намірами на папері. Треба виробити повагу до закону. Верховна Рада повинна не тільки приймати закони, а й контролювати, як їх виконують.

— Які будуть перші кроки Комісії?

— Плануємо розробити програму дій на перспективу і внести на обговорення Верховної Ради закони, які сприяли б розвиткові агропромислового комплексу і соціальному розвиткові села. У найближчий період маємо розглянути питання підготовки до жнив. Сьогодні держава дуже слабо над цим працює.

— А хіба підготовка до жнив — це справа парламенту?

— Так. Верховна Рада має нести відповідальність за те, щоб на столі в наших людей був хліб. Держава не виконує своїх зобов'язань перед товаровиробником. Далі. Треба переглянути ціноутворення. Між промисловістю і сільськогосподарським виробництвом немає паритету цін. Треба нарешті навести порядок у фінансово-банківській сфері. Вона сприяла тому, що село поставлене на коліна. І, нарешті, не можна зволікати з переглядом системи оподаткування.

— Чи задоволяє вас діяльність уряду щодо села?

— Звичайно — ні. Як вона може задовольняти, коли село котиться до прірви. Треба швидше формувати новий Кабінет міністрів. Непокоїть мене і ставлення до АПК нашого Нацбанку, банку «Україна». Треба створити справді селянський державний банк.

— Ви належите до якоїсь партії?

— Так. До Селянської. Є головою обласної партійної організації.

— Як вдається все встигати?

— Маю міцну сім'ю і терплячу та мудру дружину. Весь тягар сімейних турбот лежить на її плечах і плечах двох доньок.

— Свого часу в Миронівці завдяки вам з'явилася футбольна команда «Нива», яка нині грає на першість України. Карапиші завжди славилися футбольною командою. А сьогодні їх там аж дві. Чи не накладно для господарства утримувати футболістів?

— Звісно, накладно. Але не хлібом єдиним має жити селянин.

Вів розмову **Леонід БРОВЧЕНКО.**

Проблеми села — у центрі уваги

На Харківщині кандидат в Президенти України Іван Плющ побував у селі Петропавлівка Куп'янського району, відповів на численні запитання працівників колективного сільського господарства. Соціальний захист, пенсійне забезпечення, технічне оснащення господарства — ось далеко не повний перелік проблем, які, на думку селян, необхідно розв'язувати майбутньому Президенту України у першу чергу. Інакше, як кажуть на селі, в економіці України настануть не кризові явища, а повний крах. «А щоб цього не сталося, — сказав І. Плющ, — в країні, в парламенті повинні перемогти не «ліві» і не «праві» сили, а партія здорового глузду», членом якої вважає себе І. Плющ. Другим місцем, куди прибув І. Плющ на час передавання цього повідомлення, став Куп'янський ливарний завод. На жаль, проблем тут не менше, ніж на селі.

Микола КОСИЙ.

Харківська область.

Без Донбасу немає майбутнього

Під час перебування в Луганській області кандидат у Президенти України І. Плющ зустрівся з колективом Кіровського заводу порошкової металургії, шахти «Луганська № 1», радгоспів Слов'яносербського району, провів прес-конференцію для журналістів.

Особливо луганчан хвилювала проблема свого регіону: чи не став Донбас справді відпрацьованим краєм, який не має перспектив, поганою «кочегаркою» країни? Іван Степанович не погодився з такою думкою. «Без Донбасу Україна не відбудеться, — заявив кандидат у Президенти. — Ми маємо 63% енергоносіїв від загальних потреб, і в основному вони знаходяться саме тут».

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганськ.

Назад ходу у нас уже немає

Однозначно заявив учора, 13 червня, під час першої своєї зустрічі на запорізькій землі кандидат у Президенти України Леонід Кучма. Відповідаючи на запитання: «Чи можливе на Україні повторення 17-го року?» — він сказав: «17-й рік може бути в нас лише в тому випадку, коли ми дійсно доведемо людей до відчаю. Але це буде куди страшніша ситуація... Я ще раз кажу: дивуюсь терплячості нашого народу...»

Після зустрічі зі студентами та викладачами університету Леонід Кучма побував у радгоспі «Першотравневому», зустрівся з виборцями Мелітополя і Запоріжжя, провів прес-конференцію.

Володимир ДУПАК.

Запоріжжя.

Джордж Сорос відзначив, що програми, які він підтримує в нашій державі, розвиваються успішно

Організації і фонди, які створив в Україні відомий філософ, філантроп і прогресивний діяч Джордж Сорос, програми, які він підтримує, розвиваються досить швидко. Швидко встановлюються й певні традиції. Одна з них — періодичні зустрічі керівників організацій та програм, фінансованих Д.Соросом. Чергова — п'ята, така координаційна зустріч, на котру прибув Д.Сорос, нещодавно відбулася у Києві. Її організатором і господарем на цей раз виступила Українська правнича фундація.

«Мені дуже приємно бачити, як розширюється коло наших організацій», — наголосив у своєму виступі Д.Сорос. — Тим більше, що і справи йдуть чудово».

Про діяльність Української правничої фундації учасникам зустрічі докладно розповіла виконавчий директор УПФ Галина Фріланд. З інформацією про роботу соросівських організацій в Україні виступив виконавчий директор міжнародного фонду «Відродження» Богдан Будзан.

Міс патріот

Як жінок люблять не за те, що їхні чесноти широко пропагують різноманітні «Міс...», так і вчителів поважають або не поважають незалежно від кількості й рівня педагогічних конкурсів. Але що щодо цих конкурсів зовсім мало й вони вчорашні, то — хтозна, хтозна. Конкуренція і реклама — рушії поступу. А престиж професії, як і образ жінки, — річ тонка.

Київське крайове об'єднання «Просвіта» та Суспільна служба України провели експериментальний конкурс під гаслом «Праця вчителя-патріота, вчителя-професіонала — незалежній Україні». Йшлося про розумне поєднання національної ідеї та фаховості. Вперше від конкурсантів не вимагали жодної писанини, окрім згоди «балотуватися». Уроки відвідували справді без попередження. І застосовували тестування. Комісія складалася з 18 осіб, третина — кандидати наук, половина — педагоги-практики, друга половина — вчені з досвідом викладання.

«Майже ідеальними» вчителями молодших класів названо Лідію Щербакову (Українська гімназія) та Валентину Соколенко (СШ № 200), гуманітаріями — Галину Дмитренко (Українська гімназія) та Софію Скупейко (СШ № 200). Їм вручені грошові премії. Заохочувальними преміями в розділі «природничий цикл» відзначені Галина Заїка (Українська гімназія), Валентина Загороднюк (СШ № 127) і Людмила Гожик (СШ № 200). Кращими в столиці визнані школи № 186, 200 та Українська гімназія.

Учителі в один голос заявили, що «вперше побачили перевірку, яка розмовляла з нами не з панського ганку».

Справі протежувала й на урочистостях у Будинку вчителя була присутня голова Торонтійської філії Суспільної служби українців Канади Марія Спольська.

Людмила МИКИТЮК.

Чорний біль України

7 червня у селищі Брусилів відбулась позачергова сесія районної Ради, присвячена ліквідації наслідків Чорнобильської аварії. В її роботі взяли участь народний депутат України Григорій Сидоренко, голова райради Василь Сорока, представник Президента у Брусилівському районі Володимир Петрівський, керівники сусідніх районів.

З емоційних виступів депутатів стало зрозуміло, що виконання тут чорнобильської програми провалено. Приміром, із 2972 запланованих на перше січня цього року будинків здали лише 1546. У селах Озеряни, Осівці, Хомутець й ряді інших немає шкіл, дитсадків, лікарень. Десятки переселенців з Народицького, Коростенського, Овруцького, Олевського районів шукають і не можуть знайти роботу. Все це дало підстави голові районної Спілки «Чорнобиль» Галині Андріївні кваліфікувати таку ситуацію як «геноцид проти поліщуків, котрі можуть повернутися до чорнобильської резиденції».

Сесія райради прийняла звернення і відкритий лист до керівництва України. Григорій Сидоренко назвав ці документи ударом сполошного дзвону, котрий сповіщає про чорний біль українців.

Віктор БОРСУК.

Житомирська область.

Пріоритет ЄС — село

З 1991 року Європейське Співробітництво за програмою ТАСІС (технічна допомога країнам СНД) надало Україні допомогу в різних напрямах на суму близько 150 мільйонів екю. Однак пріоритетним напрямом допомоги посол ЄС в Україні Луїс Морено вважає частину ТАСІС щодо галузі сільського господарства та розподілу продуктів харчування. Саме про це йшлося на прес-конференції експертів ЄС з аграрних питань.

Вони розповіли про ті проекти в рамках програми ТАСІС, що їх уже втілюють в Київській, Одеській, Кіровоградській, Луганській та Чернівецькій областях. Йдеться про консультативну й технологічну допомогу в удосконаленні інфраструктури переробки харчових продуктів, галузі виробництва м'яса, молока, фруктів, овочів та кормів для худоби, в поліпшенні оптового та роздрібного продажу продуктів, вивченні вигідності приватизації радгоспів, менеджменті та підготовці персоналу в сільському господарстві та харчовій промисловості тощо. Експерти також розповіли про ті проекти, які ЄС передбачає реалізувати в майбутньому. Луїс Морено висловив сподівання, що років за десять сільське господарство України посяде друге місце в Європі.

Олексій БРЕУС.

Розквітай, «Камальво»!

Коли скласти назви індійської квітки камал та української мальви, вийде «Камальва». Так назвали клуб українсько-індійського жіноцтва його чарівні учасниці. «Камальві» вже рік. Цей перший ювілей учасниці клубу теж відзначили з вигадкою. Зустрілися в Музеї декоративно-прикладного мистецтва України, що на пару годин позбувся своєї звичної тиші, — тут весело носилися індійські та українські діти, а один із залів був скоріше схожий на демонстраційний, аніж на музейний. Відбувалося чудове дійство. Жінки знайомили присутніх з національними костюмами своїх країн. А в одязі, особливо жіночому, як відомо, закодовано дуже багато інформації про душу народу, його традиції, культуру, якщо хочете, про природу й клімат. Демонстрували вбрання своїх матерів та бабусь дружини співробітників посольства Індії в Україні — з однієї сторони, а з другої — працівниці музею.

Дуже різні це були костюми, та коли уважніше придивитися, знайдеться чимало спільного. Так, протягом століть Україну та Індію єднали культурні зв'язки. Відновити їх, поглибити поклав за мету клуб «Камальва». Про це говорили його співпрезиденти місіс Девара й пані Жулинська, а також інші учасниці клубу.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

Донецький газ

Шахтарська північ Донеччини може стати газоносною артерією для всього індустріального краю. Про це останнім часом кажуть не тільки вчені, а й підприємці. У Краматорську, зокрема, зареєстровано спільне українсько-російське підприємство «Уралмаш — Лиман». Воно береться за розроблення та реалізацію програми «Газ Донеччини». Проект передбачає введення в дію розвідувальних газових свердловин на півночі регіону, у перспективі — пошуково-геологічні роботи уздовж річки Сіверський Донець, у районі міст Дружківка, Костянтинівка, Краматорськ.

Юрій ДОЦЕНКО.

Іракці зацікавилися буковинським нафтообладнанням

На Буковині побувала делегація Міністерства нафти Іраку на чолі із заступником міністра Тахом Хмуд Моса. Метою її приїзду було укладення договору з колективом Чернівецького об'єднання «Машинобудівний завод» на виготовлення устаткування для іракських нафтопереробних корпорацій. Сторони домовилися, що розрахунок за поставлену продукцію буде здійснюватися нафтою.

Щоб прискорити виконання цього взаємовигідного замовлення, Комітет з нафти й газу України надасть буковинським машинобудівникам пільговий кредит.

Гості з Іраку, відзначивши високу технологічну надійність чернівецького нафтообладнання, пообіцяли, що завод стане його основним постачальником на найближчі роки. А ця перспектива дає надію підприємству, бо його потужності матимуть постійне завантаження.

Василь БАБУХ.

Молодіжна політика — важливий напрям

Днями в Міністерстві у справах молоді та спорту відбулася презентація книги «Молодіжний обмін між Сходом і Заходом: звіти, факти, думки учасників» за матеріалами про стан сучасної молодіжної політики в світі.

Російське видання книги, підготовлене і здійснене в Києві Українським науково-дослідним інститутом проблем молоді за активної підтримки Мінмолодьспорту, вийшло друком у видавництві «Академпрес». (Англійське видання збірника побачило світ навесні 1994 року в Берліні).

У передмові до російського видання міністр Мінмолодьспорту Валерій Борзов влучно визначив головну ідею книги: коли суспільство справді піклується про майбутнє, воно неодмінно робить ставку на молодь.

Більшість матеріалів збірки — це тексти доповідей на Конференції з питань молодіжного обміну між Сходом і Заходом, що відбулася у Потсдамі в березні минулого року.

За матеріалами інформаційного агентства УМА.

Ракетний крейсер «Варяг» буде утилізовано

Таке рішення прийняла колегія Міністерства машинобудування, ВПК та конверсії України 2 червня. Віце-прем'єр-міністр України Валерій Шмаров в інтерв'ю журналістам 9 червня назвав це рішення «вимушеним і трагічним». Свого часу Україна запропонувала Росії викупити недобудований крейсер, що стоїть нині біля причалу Чорноморського суднобудівного заводу в Миколаєві, але відповіді так і не дочекалася.

Бароко — стиль цілої епохи

Доба українського бароко, як відомо, подарувала нашій культурі чимало видатних імен, явищ. Бароко — стиль не лише мистецтва, а й цілої епохи XVII—XVIII століть, коли Україна достойно вийшла на європейський шлях міжкультурного обміну. При Національному університеті «Києво-Могилянська академія» нещодавно відкрито центр «Українське бароко», покликаний вивчати, узагальнювати блискучий досвід барокової культури. На його базі виконують державний проект «Історія українського бароко», в якому беруть участь провідні вітчизняні та зарубіжні вчені.

Офіційно

До візиту міністра закордонних справ Ізраїлю

Завтра в Україну з триденним офіційним візитом прибуває міністр закордонних справ Ізраїлю Шимон Перес. Програмою перебування передбачені його зустрічі та переговори з керівництвом нашої держави. Плановано підписання протоколів про культурне співробітництво України та Ізраїлю, а також ряду економічних угод.

Шимон Перес народився 1923 року в Польщі. Учився в Гарвардському університеті США. З 1948 року обіймав керівні посади в Міністерстві оборони Ізраїлю. У 1959 році був обраний депутатом кнесету.

1969 року Ш.Перес був міністром без портфеля, у 1970–73 роках — міністром транспорту і зв'язку, а в 1974 році — міністром інформації в уряді Голди Меїр.

У 1974–77 роках — міністр оборони в уряді Іцхака Рабина. З 1984 по 1986 роки — прем'єр-міністр Ізраїлю. У 1990–92 роках Ш.Перес очолював опозицію в кнесеті. З 1992 року — міністр закордонних справ Ізраїлю.

Інтеграція за Назарбаєвим

Завершив роботу над проектом формування Євразійського союзу держав (ЄАС) Президент Казахстану Н. Назарбаєв. В особі Євразійського союзу, повідомляє агентство Казтаг, йдеться про створення додаткової інтеграційної структури, що поєднується з діяльністю СНД. Увійти до нього мають лише ті республіки колишнього СРСР, які готові до взаємодії між собою на більш високому рівні з одночасним створенням належних інструментів інтеграційного забезпечення.

Проекти

Принципи й механізми заснування Євразійського союзу, за задумом Н. Назарбаєва, мають будуватися на основі «проведення національних референдумів або рішення парламенту про входження держав до ЄАС». За основи його функціонування слід узяти «рівність, невтручання у внутрішні справи одне одного, територіальну цілісність і недоторканність державних кордонів». Усе це разом узяте «має закласти юридичні та організаційні передумови для поглиблення інтеграції у напрямку формування економічного, валютного та політичного союзу».

Для ефективної діяльності Євразійського союзу Президент Казахстану пропонує, зокрема, створити низку наднаціональних органів. Найвищим органом політичного керівництва, на його погляд, має стати Рада глав держав і глав урядів, найвищим консультативно-дорадчим органом передбачається зробити Парламент союзу. Координацією зовнішньополітичної діяльності покликана займатися Рада міністрів закордонних справ.

Однією з причин появи проекту Євразійського союзу, передає з Алмати наш власний кореспондент Тетяна Костіна, є невдоволення станом справ у СНД і неефективність нинішніх механізмів співдружності. Точніше, відсутність структур, що забезпечували б виконання прийнятих численних документів у рамках СНД. Про це заявив прес-секретар казахстанського Президента Нурлан Даненов. Поки що, повідомив він, ідею ЄАС у вигляді конкретної пропозиції до порядку денного якихось офіційних зустрічей не вносили.

Ігор ГРУШКО.

Фотофакт

Усі ми з однієї колиски. Цей вислів, з'ясовується, має цілком реальне підтвердження. Справді, оптимальна форма була обрана колись і кимось для дитячої коляски. Не можна твердити, що з часом вона зазнала надто великих змін.

НА ЗНІМКУ: зразки дитячих колясок, у яких рідні колисали покоління людей кінця XIX — початку XX століття. Це експонати виставки, зібраної у музеї німецького міста Цайтца. До 1925 року тут виготовляли половину всіх дитячих колясок у тодішній Німеччині. Сьогодні давню традицію продовжує лише одне підприємство міста.

Фото Центральбільд.

На зв'язку — Лондон

Коли голос — золото

Пам'ять у мене, прямо скажемо, рядова. Але збудіть мене вночі, запитайте про аргументи, якими користуються на виборах до Європарламенту британські консерватори, — і ви почуєте досить чіткий перелік логічних посилок, якими вони намагаються побити політичних опонентів. Справа у тім, що ЄП запросив групу працівників прес-центрів і газет парламентів держав Центральної та Східної Європи побувати на виборах на берегах Туманного Альбіону і «намотати на вуса» досвід, який може стати у пригоді їхнім країнам.

Представниками «Голосу України» дісталися консерватори.

Пишу ці рядки 9 червня, у день виборів, щойно повернувшись із північно-східного району Лондона. Точніше, з містечка Нортвуда.

Півдня ваш кореспондент мерзнув нагорі відкритого двоповерхового автобуса, орендованого консерваторами. Поруч з мною весь цей час перебував їхній кандидат Ніколас Бетчелл і його «група підтримки». Заклики з автобуса линули безперервно. Причому не просто «у маси», а, за комуністичним принципом ,«доходячи до кожної людини». У прямому значенні слова. У Нортвуді воліють їздити власними машинами. Отже, як тільки на нашому шляху з'являвся перехожий, мегафони негайно спрямовувалися в його бік. «Містере (місіс, міс)! Голосуйте за сильну Британію у сильній Європі. Не довіряйте лейбористам і лібералам: вони хочуть будувати Європу на соціалістичних засадах — з надмірними витратами з державного бюджету, бюрократизмом, безробіттям, зростанням податків! Ліберали і лейбористи ладні погіршити наше становище в Європі, розваливши РБ ООН і НАТО! Вони позбавлять Британію права вето щодо болючих проблем на континенті (по лінії європейських інститутів), дозволять безконтрольний наплив емігрантів! Вони створять соціалістичну Британію у слабкій Європі!»

До речі, цей аргумент, філігранно «обкатаний» і чітко зважений на терезах логіки, напередодні виборів розкладали «по поличках» прем'єр-міністр Дж. Мейджор, міністр закордонних справ Д. Херд та інші керівники партії, на прес-конференції, яка була присвячена виключно виборам до ЄП.

А для чого волати з автобуса у мегафон? Дозволивши собі перепочинок у виступах з даху та відвідання виборчих дільниць, які відкрилися о сьомій ранку, Н. Бетчелл пояснив мені, що за місце у ЄП від цього виборчого округу бореться сім претендентів, репрезентуючи усі більш-менш відомі у країні партії та угруповання. За цих умов — не мовчання виборця, його неявка до виборчої урни, а саме голос, та й ще поданий за тебе, то — справжнє золото.

Прощаючися з кандидатом торі, я побажав йому перемоги, хоча палким консерватором і не є. Ввічливість зобов'язує.

Володимир САВЦОВ.

На зв'язку Москва

Ось тобі й «Согласие», або Хто ви, вороги народу?

Російська опозиція, здається, приступила до реалізації великомасштабних планів «боротьби з антинародним режимом», про які заявив пан Руцькой, щойно вийшовши із «лефортовських апартаментів». У Москві відбувся установчий форум, покликаний згуртувати в одну боєздатну колону розрізнені групки політиків, котрі мріють про найвищі посади у Державі Російській.

Серед організаторів нового (старого?) руху «Согласие во имя России» зібралися всі давні знайомці і зовсім різні. Милий вусатий образ «президента» Руцького почав було забуватися, але він нагадав усім про себе, з'явившись у президії. Поряд із давнім своїм «задушевним другом» товаришем Лук'яновим, з яким ледь було не розібрався як із змовником і путчистом влітку 91-го. Проте час, проведений у лефортовських стінах, зробив цих людей «однокашниками» по в'язниці і соратниками в боротьбі. Як і з Василем Стародубцевим, який опинився незрозуміло як серед членів «ГКЧП». А ось колишній міністр зовнішньоекономічних зв'язків у кабінеті Гайдара Сергій Глаз'єв — порівняно новий опозиціонер. Це не Проханов із Зюгановим чи, скажімо, Бабурін з Говорухіним. Та всі вони розміркували однаково: поодинці владу не взяти, отже потрібно об'єднуватися. Так і з'явилося «Согласие», природно, «во имя России». Під останнім мається на увазі весь Радянський Союз, народ якого тільки й жадає «визволення».

Економічним апостолом руху виступив Глаз'єв. На установчій конференції він дав дуже кваліфікований і професійний аналіз станові справ у Росії. Висунув і першорядні завдання: підвищення рівня життя, дійову структурну політику, макроекономічну стабілізацію. Склалося таке враження, що інші — ті, хто нині при владі, — домагаються чогось інакшого. Але за всіма цими хорошими закликами Глаз'єва доволі чітко було помітно, що на одне питання не може він дати зрозумілої відповіді: як же всього досягти? Щоправда, підказав йому ще один «согласитель», теж депутат Державної думи і директор виробничого об'єднання «Енисей» П.Романов: мовляв, треба провести «вольову перебудову» і примусити кожного підвищити свою працездатність у 8—10 разів.

На установчій конференції «Согласия» створювалося враження: кожний намагається бути перед іншими більш патріотичним і прозорливим. Г.Зюганов, наприклад, зазначив, що серйозною перепоною у досягненні громадянської згоди в Росії є Єльцин, а отже, мовляв, варто змінити Конституцію РФ і заразом ліквідувати біловезькі угоди. Продовжив тему і публіцист О.Ципко, котрий дав своїй доповіді заголовок: «Российская Федерация и пути возрождения союзного государства». Просто і зі смаком, як кажуть. Але всіх перевершив Олександр Руцькой. По-генеральському чітко він назвав «ворогів народу»: не більше і не менше, це всі, хто підтримав у жовтні Єльцина і не підтримав його, Руцького. Та й політика «Горбачова — Єльцина» — одне доручення «міжнародного капіталу». А якщо так, то й висновок цілком логічний: очікує (за колишнім лефортовським ув'язненим) країну соціальний вибух, а за ним — революція, розпад Росії. Контекстом цих страшних пророкувань йшло інше: обирайте мене, мовляв, то нічого такого жахливого не станеться. Але, не сподіваючись, мабуть, підтримки «бойових друзів-льотчиків», котрі так і не стали бомбардувати Кремль, а також колгоспників, танкістів і водолазів Росії, Олександр Володимирович для початку зажадав відвести Радянський Союз, а затим уже «почати наводити порядок».

Не випадково акцентую увагу на всіх цих політичних деклараціях лідерів опозиції. У яку б благопристойну форму їх не вбирали, звідусіль проступає головне — знайти і покарати ворогів, усіх об'єднати, примусити, привести до щастя під автоматними стволами.

Нічого нового, на жаль, у цьому нема, як немає, схоже, у цих різних честолюбних політиків і «певних рецептів» відродження Росії. Є лише бажання владарювати будь-що, навіть якщо знову за це прагнення вершин платитимуть своєю кров'ю інші.

Тож рух «Согласие во имя России» дуже мало по суті відповідає своїй назві, не видно в ньому ні згоди, ні прагнення зробити свій народ щасливим по-справжньому.

Але сама опозиція — реальність, вагома політична сила, котра грунтується на досить примітивних віруваннях частини людей у те, що можна повернути ковбасу за 2.20 та безплатні путівки до санаторіїв. Та ба... Але гасла красиві, зрозумілі й дохідливі. А отже, і відгук деякий мають. Гадаю, що все ж з цієї різномастої публіки виокремиться цілком серйозна група політичних лідерів, які з часом зможуть поборотися за високі пости. Та от біда — навряд чи захочуть вони мати справу з фігурами явно одіозними. Чи не тому, розраховуючи на продовження своєї «миротворчої» місії, потихеньку вислизнув із «Согласия» колишній голова Конституційного суду Валерій Зорькін? І чи не тому з надією на ласий шматок від ще не спеченого пирога потяглися поближче до «загального руху» «соловей» афганської війни Проханов та інший не менш відомий літератор Чикін?

Турецькі будівельники разом з російськими та з допомогою солдатів швидко відновили обгорілий у жовтні Білий дім. Там, кажуть, нині пишнота та італійські меблі.

Але в пам'яті народу надовго залишаться криваві дні того жорстокого розбирання, що забрало невідомо скільки життів. А тому навряд чи пройдуть гасла та заклики до нової конфронтації.

Павло СЕРЕДЕНКО.

Коротко

Пакет для Президентів

Значним просуванням вперед у підготові проекту угоди про перший етап урегулювання проблем Чорноморського флоту завершився у Києві наприкінці минулого тижня черговий раунд переговорів урядових делегацій України і Росії. На думку глави російської делегації, посла МЗС Російської Федерації з особливих доручень Юрія Дубініна, ця зустріч відзначалася більшим взаєморозумінням, бажанням знайти часом і компромісні рішення для розв'язання надто складної проблеми Чорноморського флоту. Сторони погодили переліки плавзасобів, що підлягають розділові, а також відповідних їм прибережних та берегових інфраструктур, об'єктів соціальної сфери.

Як підкреслив керівник делегації України, віце-прем'єр-міністр Валерій Шмаров, рішення щодо Чорноморського флоту може бути прийняте лише в пакеті домовленостей, що будуть схвалені главами обох держав. Зокрема, у Києві було закладено основні моменти документа, який обумовлюватиме статус базування російської частини Чорноморського флоту.

Під час парламентських виборів опитування громадської думки здебільшого з'ясовували рейтинг популярності різних політичних сил та політиків. І це закономірно. Проте, без сумніву, на волевиявленні виборців позначалося і їхнє ставлення до наріжних питань економічної реформи, зокрема до приватизації державного майна. Саме цьому було присвячене опитування, проведене нещодавно Запорізькою групою соціологічних досліджень на замовлення проекту «Мала приватизація в Україні» Міжнародної фінансової корпорації (МФК).

Хоча опитування було проведене лише у 8 містах, де працює МФК (Львові, Луганську, Запоріжжі, Ужгороді, Черкасах, Хмельницькому, Рівному, Кам'янці- Подільському), його результати можна вважати досить показовими для всієї країни, адже були опитані мешканці різних регіонів та водночас великих і малих міст.

Більшість громадян — за незворотність приватизації

Перш за все привертає увагу те, що респонденти досить критично ставляться до ходу економічних реформ в Україні. Лише 8 % опитаних тією чи іншою мірою оцінюють його як позитивний (найбільше задоволені ходом реформ мешканці Кам'янця-Подільського — 20 %). Переважна ж більшість респондентів вважає, що реформи йдуть погано (69 %). До них слід додати тих, хто вважає, що «реформ поки що немає» — 19 %. Найбільше прихильників такої оцінки (45 %) серед хмельничан.

Чи пов'язана економічна криза, в якій перебуває Україна, з процесами приватизації? 40 % респондентів узагалі не бачать ніякого зв'язку між ними, понад третину опитаних вважає, що однією з головних причин кризи є надто повільні темпи приватизаційних процесів. Твердження деяких газет про те, що населення негативно ставиться до приватизації, спростовуються аналізом відповідей щодо позицій респондентів до передачі у приватні руки різних суб'єктів державної власності. Зокрема, переважна більшість (74 % проти 9 %) опитаних підтримує приватизацію житла. Не набагато менше прихильників передання землі у приватні руки — 65 % та малих і середніх підприємств — 61 %. Показово, що мешканці невеликих міст багато радикальніші в питанні приватизації землі (наприклад, у Кам'янці-Подільському цю ідею підтримали 84 % опитаних).

Соціологічне дослідження засвідчило, що хоча більшість (63 %) респондентів бачать у приватизації найкращий спосіб розв'язання наших економічних проблем, в той же час вони відчувають брак інформації з питань приватизації. Ознайомлені з державним законодавством з цього питання лише 9 % респондентів, не набагато більший відсоток (14 %) тих, кому відома місцева програма приватизації. Напевно, погана поінформованість пояснює, зокрема, і той факт, що лише 8 % опитаних уже визначилися, яким чином використати власні приватизаційні рахунки.

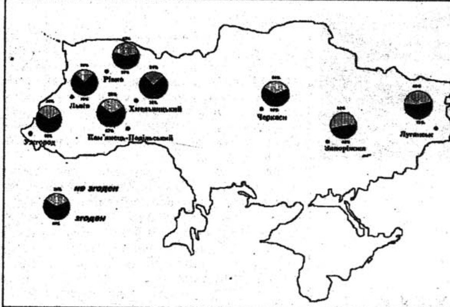
А що дослідження робилося на замовлення МФК, одним із запитань було ставлення респондентів до аукціонів з продажу малих підприємств. Адже МФК допомагала в організації переважної більшості аукціонів, що відбулися в містах, де пройшло опитування. Отже, в цілому люди позитивно оцінюють проведення аукціонів (36%), хоча в деяких містах підтримка більша: у Черкасах, Ужгороді та Кам'янці-Подільському — по 41%. Прикметно, що у Львові цей процес, усупереч спробам його дискредитувати, схвалюють 40 % респондентів. Хоч дуже велика частина опитаних (майже третина) не визначилася з цього питання.

Про те, що переважна більшість респондентів бажає, щоб приватизаційні процеси були радикальні й необоротні, свідчать відповіді на запитання: «Досвід приватизації якої держави найприйнятніший для України?» Найбільше симпатизують опитані досвідові Польщі (28%) та Росії (23%). Лише незначна частина (2%) пропонує запозичити досвід Словаччини та Болгарії — країн, де приватизаційні процеси проходять мляво й непослідовно.

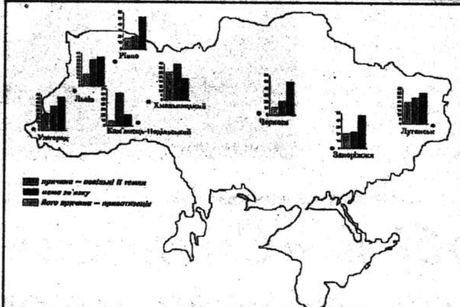
Хоча досліджувалася думка представників різних регіонів, розбіжності в оцінках приватизаційних процесів були не значні й різнилися залежно не від того, до якого регіону належать респонденти, а швидше від того, мале чи велике місто вони представляють. Отже, це дає підстави стверджувати, що прискорення економічних реформ і, зокрема, приватизації, підтримує значна більшість населення республіки, а це, крім інших переваг, може сприяти консолідації України як держави.

Підготував Сергій ЛАВРЕНЮК.

ПРИВАТИЗАЦІЯ Є НАЙКРАЩИМ ЗАСОБОМ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ УКРАЇНИ

ЯК ЕКОНОМІЧНА КРИЗА ПОВ'ЯЗАНА З ПРИВАТИЗАЦІЄЮ?

Офіційно

Міжнародний конкурс: рівні умови для всіх

Фонд держмайна України розробив «Положення про порядок підготовки, організації і проведення міжнародних конкурсів у сфері приватизації». Згідно з ним конкурси будуть відкриті для всіх зацікавлених вітчизняних та іноземних фізичних і юридичних осіб, щодо яких чинне законодавство не передбачає жодних обмежень. Для участі в торгах претендент має подати бізнес-план. На конкурс можуть бути запропоновані державні підприємства і цілісні майнові комплекси, об'єкти незавершеного будівництва, пакети акцій відкритих акціонерних товариств, частка державвласності у майні підприємств змішаної форми власності, інші об'єкти, щодо яких не передбачено обмежень. Проте в разі продажу іноземному інвесторові контрольного пакета акцій акціонерного товариства це потрібно попередньо погодити з Кабінетом міністрів України. Для організації і проведення кожного конкурсу Фонд держмайна створює конкурсний комітет, до складу якого входитиме непарна кількість осіб — не менше як п'ять. Голову комітету призначають указом по Фонду держмайна.

Конкурс розпочинається з публікації оголошення про його проведення, яке має бути надруковане в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр», «Відомості приватизації», в деяких місцевих та іноземних засобах масової інформації, але не пізніше, ніж за 45 днів до закінчення терміну подання конкурсної пропозиції.

Положення передбачає створення рівних умов для всіх конкурсантів. Скажімо, інформація, що її комітет підготує на прохання одного з учасників конкурсу, має бути розповсюджена серед усіх конкурсантів.

Сергій ГАЙСТЕР.

Аукціони

Ціна зросла у 20 разів

28 травня 1994 року в Луганську відбувся аукціон комунального майна (шостий в цьому році). На аукціон було виставлено 4 об'єкти Ціна продажу об'єктів становила більше 2 млрд карбованців. Особливий інтерес у покупців викликав «Пивбар» — продавалося майно, приміщення й право на оренду земельної ділянки строком на 5 років. Стартова ціна «Пивбару» — 42,923 млн карбованців. На приватизацію цього об'єкта надійшло 6 заявок. Внаслідок жорсткої конкурентної боротьби ціна його продажу досягла 860 млн карбованців, що у 20 разів перевищує стартову. Крім «Пивбару» продано «Сосисочну», їдальні № 1 й № 4 за, відповідно, 430, 360 і 550 млн карбованців.

Результати даного аукціону ще раз доводять, що незважаючи на зміни у приватизаційному законодавстві України, які надають трудовим колективам переважне право у виборі способів приватизації, аукціон залишається найефективнішим способом приватизації. Міська адміністрація і Комітет комунального майна Луганська мають намір і надалі регулярно проводити аукціони.

Житловий будинок — за 13 мільйонів

28 травня 1994 року в Івано-Франківську відбувся третій приватизаційний аукціон. З 10 запропонованих на продаж до аукціону дійшло тільки 4 об'єкти районних фондів комунального майна, що набрали потрібну кількість заявок.

Всі 4 об'єкти продано. Районний Фонд комунального майна в Яремчі продав юридичній особі магазин «Дитячий одяг», приміщення та майно якого були придбані у повну власність. Стартова ціна цього об'єкту зросла у 2,5 раза і сягнула 60 млн крб. Вдруге запропонований на продаж Будинок побуту в Тисменицькому районі купила юридична особа за 44 млн крб. (ціна зросла в 1,2 раза). Районний Фонд комунального майна Тлумача виставив на продаж два об'єкти. У власність продавали приміщення Будинку побуту. Попри безліч обмежень для майбутнього власника (а саме: відновлення основних видів побутових послуг, а також не тільки збереження, а й розширення (!) кількості робочих місць до 300 чоловік), об'єкт було продано юридичній особі за 900 млн крб. Другий об'єкт — житловий будинок в одному із сіл, придбала приватна особа за 13 млн крб.

В Антимонопольному комітеті України

СПРОСТУВАННЯ НЕТОЧНИХ ВІДОМОСТЕЙ — УЖЕ НЕ ПРИВАТНА СПРАВА «ПРИВАТНОЇ СПРАВИ»

Про результати розгляду справи про недобросовісну конкуренцію

До Антимонопольного комітету України надійшла заява Української асоціації торговців цінними паперами щодо публікації «Люди, будьте обачні» та іншого інформаційного матеріалу, надрукованого у рекламній вкладці газети «Приватна справа».

У ході розслідування фахівці комітету проаналізували численні документи, зібрали висновки незалежних експертів, пояснення причетних до публікацій осіб, інші докази.

У результаті встановлено, що правління Спілки приватних підприємців в Україні та редакція газети «Приватна справа» цими та подальшими публікаціями, зокрема, Л. Харченка «Ваучер дається людині один раз»..., зумисне розповсюдили неправдиві, неточні відомості, які, за твердженням членів асоціації, завдали шкоди діловій репутації та майновим інтересам фінансових посередників.

Виступаючи як потенційні конкуренти, зазначені суб'єкти поширили інформацію щодо залучення внесків населення в юридично не існуючий Український інвестиційний фонд «Приватна справа», розповсюдили неправдиві дані про діяльність трастових компаній, твердження, що як головний суб'єкт приватизації виступають товариства покупців. Ними були також наведені недостовірні дані про розмір вартості приватизаційного сертифіката, про найбільший в Україні відсоток за вкладами тощо.

Зазначеними діями правління Спілки приватних підприємців, редакція газети «Приватна справа», засновник цієї газети, президент фонду «Приватна справа» Л. Харченко порушили вимоги ст. 7 Закону України «Про обмеження монополізму і недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності». Неправдиві, неточні відомості розповсюджувалися зумисне, що завдало шкоди правомірному розвитку конкуренції на ринку цінних паперів.

На підставі зазначеного, керуючись ст. 8, 16, 24 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» та ст. 37 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», державний уповноважений Анатолій Медведєв прийняв розпорядження, яким, зокрема, зобов'язав:

правління Спілки приватних підприємців в Україні та редакцію газети «Приватна справа» з дня одержання розпорядження припинити рекламну кампанію щодо залучення коштів населення та юридичних осіб у неіснуючий фонд до приведення цього процесу у відповідність із чинним законодавством;

голову спілки В. Борзовця, головного редактора газети «Приватна справа» С. Марченка, засновника цієї газети Л. Харченка у місячний термін опублікувати в газеті «Приватна справа» спростування неправдивих, неточних відомостей (щодо вартості ваучера і дивідендів на нього, про начебто нечесну діяльність трастових компаній, про заборону посередництва у приватизації тощо).

Текст спростування запропоновано попередньо погодити з Антимонопольним комітетом України. Про виконання цього розпорядження названі особи повинні повідомити комітет у 10-денний строк з дня виконання.

Відповідні документи про порушення чинного законодавства, які не входять до повноважень Антимонопольного комітету, надіслані до Генеральної прокуратури України, Міністерства фінансів, Фонду державного майна та Державного комітету з питань захисту споживачів.

Прес-служба Антимонопольного комітету України.

Антимонопольний комітет «тягнуть» до суду

Проте Спілка приватних підприємців України (СППУ) не погодилася з розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України Анатолія Медведєва і подала позов до Антимонопольного комітету. Зокрема у заяві прес-служби СППУ йдеться про те, що газета «Приватна справа» не називала імен і не зачіпала інтересів конкретних підприємців, про що йдеться в частині 3 статті 7 Закону України «Про обмеження монополізму і недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності», а лише зазначала, що найкращим варіантом приватизації є приватизація через товариства покупців, що передбачається законодавством України про приватизацію, а також висловлювала власну думку про вартість приватизаційного сертифіката. Тому СППУ вважає, що своїми звинуваченнями, інформація про які набула широкого розголосу у пресі, Антимонопольний комітет України по суті сам сприяє усуненню конкуренції під час приватизації, оскільки підтримує лише одну групу її суб'єктів — посередницькі фірми. У зв'язку з цим СППУ вважає розпорядження державного уповноваженого незаконним і таким, що підлягає скасуванню.

Інформація про випуск акцій акціонерного банку «ТЕРНАВА»

А. Основні дані про емітента

1. Акціонерний банк «Тернава» створений 29 жовтня 1993 року у формі акціонерного товариства закритого типу і зареєстрований у Національному банку України 31 січня 1994 року зі статутним фондом у розмірі 2 млрд. крб.

На загальних зборах акціонерів 20.04.1994 р. банк перетворено на акціонерне товариство відкритого типу.

Статутний фонд сплачений сповна.

Вищим органом управління банку є загальні збори акціонерів.

Органом управління, який здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу, є рада банку.

Голова ради банку — РОЖУК Євген Омельянович, голова правління орендного підприємства «Тернопільський домобудівний комбінат».

Керівництво поточною діяльністю здійснює правління на чолі з головою ТУРЧИН Валентиною Павлівною, стаж роботи в банківській системі якої — 4 роки. Головний бухгалтер — КОТОВСЬКА Ганна Андріївна, стаж роботи в банківській системі — 13 років.

Б. Опис ділової діяльності емітента

Акціонерний банк «Тернава» — один з новостворених комерційних банків на Західній Україні. Надає практично всі види банківських послуг, проводить вкладні операції.

Цілі банку: підтримка розвитку України, ринкових відносин, підприємництва, приватного бізнесу, активна допомога в зовнішньоекономічній діяльності клієнта банку, захист інтересів акціонерів.

Простроченої заборгованості кредиторам і за платежами до бюджету немає.

Економічні нормативи, встановлені Національним банком України, банк витримує з моменту його створення.

В. Дані про емісію цінних паперів

Загальними зборами акціонерного банку «Тернава» 20.04.1994 р. прийнято рішення про випуск простих іменних акцій шляхом відкритої передплати на суму 10 млрд.крб.

Випущено 100.000 іменних акцій номінальною вартістю 100.000 крб. за кожну.

Початок розповсюдження акцій — 20.06.1994 р., закінчення — 20.12.1994 р.

Акціонерам, які володіють простими іменними акціями в кількості 200 штук на загальну вартість 20 млн.крб., надається право голосу у вирішенні питань діяльності Банку.

Першочергове право придбання акцій мають засновники Банку. Засновникам акції продаються за номінальною вартістю, іншим — за вартістю, яку встановлює правління Банку.

Акції розповсюджуються шляхом відкритої передплати серед недержавних юридичних осіб та громадян. Прості іменні акції можуть бути реалізовані акціонерами після 2-річного терміну з дня їх придбання.

Іноземним громадянам акції банку реалізуються у карбованцях за курсовою вартістю акцій шляхом обміну валюти на карбованці.

Рух іменних акцій фіксується у книзі реєстрації власників, яку веде Банк. Власники простих іменних акцій після 2-річного терміну з дня придбання мають право їх самостійно продавати, передавати, а також заповідати, але з обов'язковою реєстрацією в банку в 10-денний термін. Без такої реєстрації угода купівлі-продажу простих іменних акцій не набирає чинності.

Для оформлення передплати громадянам слід мати при собі паспорт, а юридичним особам потрібно подати згідно з вимогами Національного банку України баланс підприємств та аудиторські довідки про джерела формування коштів, виділених на придбання акцій.

Емісія акцій проводиться за серіями Т-1 з нумерацією від 000001 до 020000 і А-1 з нумерацією від 020001 до 100000.

Частка акціонерів, які володіють простими іменними акціями, крім засновників, у статутному фонді не може перевищувати 5%.

Г. Чинники ризику

Чинники ризику, які мають впливати на діяльність банку «Тернава»: непослідовність заходів уряду щодо економічної реформи в Україні.

Д. Розміщення акцій

Розміщення акцій банку «Тернава» банк здійснюватиме самостійно за адресою:

Україна, 282002, м.Тернопіль, вул.Лозовецька,13.
Акціонерний банк «Тернава». Тел. 2-85-78, факс — 2-93-84.

Історія одного враження

У мистецтві оксамитових революцій не буває. Що ж до решти — вони відбуваються так само, як соціальні. Зароджуючись і зріючи у різноманітних кав'ярнях і явочних майстернях, як правило, на межі століть. Проте називають їх менш загадково, за допомогою негучного префіксу «пост». Після того, як все вже сказано і все написано, і шукачам нового залишається тільки... А що ж, власне, залишається?

Говорячи про художника Анатолія Федірка, стало традиційним додавати — «пост-модерніст». Проте, у його зачісці і стилі життя є дещо від різночинця. Максималізм. Неможливість бездії. Зрозуміло, які імпульси мимоволі від цієї людини-дзиги отримують оточуючі. Ясна річ, у захваті від того не усі, але, на щастя, серед усіх є і його учні. Не друзі по боротьбі, але група співдії і співрозуміння. Як от Ігор Сакада.

Тому свої революційні проекти він творить, днюючи й ночуючи у власній галереї (де він директором). Наявність даху над наповненою ідеями головою вирішує багато проблем. Але на те вони й революціонери, щоб отримувати задоволення від створення нових.

Нещодавно у «Києві» був дванадцятий вернісаж — самій галереї того дня виповнилося рівно рік. Той, хто скаже, що у місті чи в Україні вже було щось подібне, нехай першим перегорне сторінку. Але ви, звичайно ж, цього не зробите! Проект мав назву «Віртуальне малярство Анатолія Федірка». На стінах були розвішані, за деяким винятком, не полотна живопису, а... роздруковки лазерного принтера.

... Віссю обертання у проекті Федірка став... один сніданок. Не якийсь там фуршет, а справжній сніданок на справжній траві. Щоправда, не тій, яку сотворив Господь разом з усім сущим на земній тверді, а тій, яку зобразив французький художник Мане.

Варто зауважити, багато хто саме з того самого «Сніданку» веде відлік доби імпресіонізму. «Революційність» картини Мане була ще й у тому, що він вперше зобразив оголену натуру на пленері. Через це та багато інших причин під час відбору до паризького Салону 1862 року картина не була прийнята журі. Зате у неофіційному Салоні зневажених, вона дійсно справила фурор.

Колись Борхес написав: «Можливо, всесвітня історія — це історія кількох метафор».

Нагода ж для подібного зауваження випала... завдяки філософській гіпотезі Блеза Паскаля, винахідника першої, принципово нової лічильної машини — прообразу ЕОМ. Мені цей збіг видався символічним. Стосовно віртуального живопису відома фраза звучала б так: «Можливо, історія всесвітнього мистецтва — лише історія кількох сюжетів».

Ось так, снідаючи разом з революціонерами всіх часів і представниками всіх художніх течій, від початку світу і до комп'ютерної епохи, дві людини — Федірко і Сакада — переживали «минуле і майбутнє мистецтва у своїй уяві з безжальною машиною сам-на-сам у часі і просторі».

А «безжальною машиною» була Ай-Бі-Ем. Спеціалісти представництва фірми у Києві надавали технічну допомогу та консультували авторів проекту. До речі, сам термін «віртуальна реальність» має «комп'ютерне» походження. Саме за цим новим принципом (а точніше — новим явищем у техніці й мистецтві XX сторіччя) і побудовані багато комп'ютерних програм. Він присутній також у навчальних програмах, які сьогодні пропонує Ай-Бі-Ем. З появою нового покоління мультимедіа-комп'ютерів цю намальовану реальність можна пережити так ясно, ніби «подорожуючи» в інакший світ. Створений засобами комп'ютерної графіки тривимірний простір поглинає відчуття. У тому, іншому світі можна «прогулятися», політати, походити, постріляти і все що завгодно. Крім того, дія розігрується за твоєю участю, ти можеш вибирати варіант ходу, стаючи співавтором сценарію. Існує гра під назвою «Цивілізація», зміст якої зводиться до того, що, маючи певний банк вихідних даних, треба, обравши планету на свій розсуд, побудувати там цивілізацію. З містами, мостами, фабриками, залізницями, школами, банками і урядом — усім тим, що тільки можна нафантазувати. Кінцева мета гри — побудувати космічний корабель і полетіти на Альфа-Центавра. В іншій, схожій на цю грі, тикнувши «мишею» на екран, можна отримати будь-які додаткові відомості. Приміром, прочитати, що сьогодні пише (за сценарієм гри) «Дейлі-телеграф». Можна розрахувати необхідну мешканцям міста кількість питної води чи поліцменів на душу населення... Труднощі полягають у тому, що все це треба здійснити одному. Наскільки мені відомо, до Альфа- Центавра ще ніхто не діставався... Хоча декотрим гравцям давали нагороди і навіть ставили «комп'ютерні» пам'ятники.

Не знаю, чи заведено снідати на траві в Альфа-Центавра, проте автори проекту «Віртуальне малярство» певні, що з тих самих пір, як після космічного вибуху з'явилася Земля, а на ній — життя, люди почали снідати на траві. У часи інквізиції і в епоху Відродження, в період Великої Французької революції і непевні часи початку нашого сторіччя... Зображені середньовічними графіками чи сучасними авангардистами, імпресіоністами чи представниками концептуального мистецтва... Завжди і скрізь. У наші часи сюжет неодмінно набув би таких змін: накладні бороди у чоловіків — штрих пост-модерну, замість жіночих — оголені чоловічі фігури як ознака фемінізації...

...У батьків французького імпресіонізму було три проблеми. Перша — отримати визнання журі та право брати участь у виставці офіційного мистецтва. Друга — і найважливіша — отримати позитивні відгуки у пресі. Ще одним, не менш важливим завданням, було — отримати в Салоні гарне місце, заплативши наглядачеві, що розвішував картини. Для авторів «київського» вернісажу третьої проблеми не існувало.

Ганна РОМАНЦОВА.

На знімку: запрошення до «Сніданку»; Анатоль Федірко і К°. Сніданок на траві. Рік 1994.

Фото Олександра ОВЕРЧЕНКА.

Спорт

«Другорічники» із ... золотими медалями

Металург (Запоріжжя) — Динамо (Київ). 0:1. 10000. Леоненко,70 (0:1).

Вигравши цей матч, футболісти київського «Динамо» достроково, за два тури до завершення національного чемпіонату, вдруге поспіль стали володарями золотих медалей!

Щиро вітаємо гравців команди: Ковтуна, Кутепова, Шовковського, Лужного, Ващука, Деменка, Федорова, Хомина, Хруслова, Шарана, Шматоваленка, Анненкова, Ковальця, Мізіна, Прудиуса, Топчієва, Шкапенка, Джишкаріані, Зав'ялова, Леоненка, Мінтенка, Призетка, Реброва, тренерів: Сабо, Дем'яненка, Михайлова, генерального спонсора клубу — комерційно-консультаційний центр «Славутич» (Генеральний директор Богдан Губський) — з цим великим успіхом, бажаємо динамівцям гідно представляти рідну Україну в розиграші Кубка європейських чемпіонів.

Шахтар — Металіст. 3:1. 3000. Воскобойник, 29 (1:0), Шишченко, 47 (1:1), Смигунов, 60 (2:1), Кривенцов, 83 (3:1).

Дніпро — Верес. 3:1. 1500. Полунін, 1 (1:0), Коновалов, 13 (2:0), Полунін, 77 (3:0), Вознюк, 78 (3:1).

Карпати — Темп. 2:1. 3000. Леськів, 4 (1:0), Скаченко, 35, з пенальті (1:1), Валенко, 56 (2:1).

Кремінь — Буковина. 2:0. 9000. Лукаш, 27 (1:0), **Федьков, 53 (2:0).**

Таврія — Волинь. 2:1. 1000. Богунов, 33 (0:1), Фурсов, 70 (1:1), Фурсов, 85 (2:1).

Нива (Тернопіль) — Зоря-МАЛС. 2:0. 8000. Миколайчук, 75 (1:0), Мочуляк, 80 (2:0).

Чорноморець — Нива (Вінниця). 3:0. 1100. Кулик, 19 (1:0), Гусейнов, 52, з пенальті (2:0), Парахневич, 82 (3:0).

Кривбас — Торпедо. 1:0. 7500. Куриленко, 49 (1:0).

	В	Н	П	М	О
Динамо	21	10	1	57—20	52
Шахтар	19	8	5	56—27	46
Чорноморець	18	8	6	46—22	44
Карпати	16	7	9	36—28	39
Дніпро	15	9	8	50—32	39
Нива Тр	12	10	10	41—25	34
Кривбас	12	8	12	24—26	32
Таврія	11	10	11	39—33	32
Верес	10	11	11	32—35	31
Темп	11	8	13	35—35	30
Нива Вц	11	8	13	34—43	30
Волинь	8	12	12	27—30	28
Торпедо	9	9	14	23—33	27
Зоря-МАЛЄ	10	6	16	23—41	26
Кремінь	8	8	16	24—36	24
Металург	8	6	18	21—44	22
Буковина	7	6	19	24—46	20
Металіст	6	8	18	21—57	20

Першість країни. Перша ліга. 36 тур. Закарпаття — Хімік (Сіверськодонецьк) — 1:0, Карпати — Сталь — 1:2, Прикарпаття — Нафтовик — 3:0, Скала-СБТС — 3:0, СК Одеса — Норд-АМ-Поділля — 2:1, Металург — Ворскла — 1:2, Десна — Хімік (Житомир) — 1:0.

Особливий інтерес викликала зустріч у Миколаєві, де зустрічалися претенденти на путівку до вищої ліги: «Евіс» та олександрійська «Поліграфтехніка». Перемогу у важкій боротьбі здобули господарі — 1:0. Цей гол на 82-й хвилині забив Сорокін. Лідирують: Прикарпаття — 54 очка, Поліграфтехніка — 49, Евіс — 48 (гра в запасі), Сталь — 47.

Першість країни. Друга ліга. 39 тур. Медіта — Чорноморець-2 — 1:0, Бажановець — Таврія — 2:1, Вагонобудівник — Меліоратор — 1:0, Динамо — Титан - - 0:0, Металург — Чайка — 0:3, Шахтар — Войковець — 1:0, Нафтохімік — Дружба — 1:0, Явір — Азовець — 3:1, ФК Бориспіль — Газівник — 4:0, Рось — Галичина — 0:1. Лідирують: Бориспіль — 56 очок, Бажановець — 51, Зірка-Нібас — 49, Явір — 48.

Першість країни. Перехідна ліга. 31 тур. Промінь-АПК — Фетровик — 2:1, Медик — Бескид — 1:0, Торпедо — Сілур — 0:0, Віктор — Оскол — 3:1, Сурож — Електрон - +:-, Фрунзенець — Сіріус — 5:1, ЦСК ЗСУ — Нива — 0:1, ФК Львів — Гарт — 0:1. 32 тур. Хутровик — Авангард — 1:2.

На кордонах затримано рекордну кількість порушників

Прес-служба Прикордонних військ повідомляє, що в травні вартові наших кордонів затримали 1565 порушників. Це рекордна цифра останніх років, такої кількості порушників не знала навіть історія прикордонних військ колишнього Союзу. Як і раніше, більшість затриманих є громадяни азіатських та африканських країн, які намагалися через територію України нелегально мігрувати на Захід.

Найнапруженішою виявилася ситуація на кордонах з Росією, Польщею і Білоруссю. Тут внаслідок активізації дій структур організованої злочинності (в тому числі й міжнародних) збільшилася кількість спроб незаконного переміщення через кордон людей, перевезення вантажів, зброї, боєприпасів і наркотичних речовин.

У травні прикордонні наряди затримали контрабандних товарів на загальну суму 1,724 мільярда карбованців та 11 мільйонів російських рублів, 336 кілограмів наркотичної сировини, 189 одиниць різноманітної зброї і 186 штук боєприпасів.

А в цілому через державний кордон у травні за встановленим порядком було пропущено 5,8 мільйона чоловік і близько мільйона одиниць транспортних засобів.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкуваного видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 325245

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311110.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».